

VESTNIK

SOKOLSKE ŽUPE V CELJU

Štev. 1.

Celje, meseca julija 1921.

Leto III.

L. J.

Naš župni zlet v Šoštanj v nedeljo, dne 14. avgusta 1921.

Največji dokaz našega neumornega in smotrenega dela so župni zleti. Na njih se snidemo vsako leto, da primerjamo svoje sile in vrline med seboj in pokažemo svetu, v koliko smo napredovali ali nazadovali. Na župnih zletih se merimo z društvi in posamezniki v plemeniti tekmi in se učimo drug od drugega, kje je treba izpopolniti in kaj izboljšati, da bo naš trud in naše delo v bodoče čim plodovitejši v telovadnicah in zunaj njih v procvit sokolske ideje.

Zato pa naj ne bode nobenega društva v župi, ki bi omalovaževalo pomen župnih zletov in bi se jih udeleževalo le s skromnimi deputacijami ne da bi sodelovalo na telovadišču.

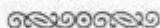
Pred seboj imamo VI. župni zlet v Šoštanj! Naša dolžnost je, da bo udeležba na zletu povsem častna in lepa. Posebno pa naj bo število telovadcev in telovadk na zletu približno isto, kakor izkazujejo letni, društveni, statistični izkazi. Izgovorov in zadržkov naj ne bo! Na zletu se bo jasno pokazalo, koliko nas je pravih sokolov v resnici in koliko le na papirju.

VSPORED :

1. Prihod društev v Šoštanj z vlakom ob $\frac{1}{2}$ 10. uri, — sprevod do občinske hiše — pozdrav.
2. Ob $\frac{1}{2}$ 11. uri skušnja za popoldanski nastop.
3. Ob $\frac{1}{2}$ 13. uri obed.
4. Ob $\frac{1}{2}$ 14. uri zbirališče članstva pred hotelom »Jugoslavija«, — sprejem gostov na postaji pri prihodu posebnega vlaka iz Celja.
5. Ob $\frac{1}{2}$ 15. uri javna telovadba s sledečim vsposedom:

- a) člani: proste vaje,
- b) članice: proste vaje,
- c) moški naraščaj: proste vaje,
- d) orodna telovadba članov,
- e) ženska deca: proste vaje s cvetnimi loki,
- f) moška deca: proste vaje s palicami,
- g) uzorna vrsta na orodju,
- h) izbrane članice Celjskega Sokola: Murnikove proste vaje (težja variacija),
- i) izbrani člani Celjskega Sokola: proste vaje za vsesokolski zlet v Ljubljani l. 1922.

NAVODILA.

Po prihodu jutranjega vlaka v Šoštanj se urno in v znamenju discipline uvrste člani na desno od postaje, članice na levo po okrožjih in po velikosti v razvoj (dvored) na znamenje s trobko in poveljem okrožnih načelnikov in za to določenih vaditeljic. Sledi povelje „V četverored na — desno!“, nakar se začne pomikati prevod po naslednjem redu: 1. godba; 2. članice v treh četverorednih zborih (Posavsko, Celjsko, Savinjsko—šaleško okrožje); 3. zastave po dve v enem četveroredu. Namestniki praporščakov korakajo na levi strani svojih praporov. 4. Župno predsedstvo v četveroredih; 5. člani v treh četverorednih zborih v istem redu kakor članice. Na čelu vsakega zbora koraka okrožni načelnik oz. namestnik ter pri članicah od okrožnega načelnika za to določena sestra.

Po pozdravu pred občinsko hišo odkoraka članstvo v istem redu nazaj na telovadišče, kjer dobi event. nadaljna navodila. Nato je za netelovadce „volno“ (razhod).

Točno ob $\frac{1}{2}$ 11. uri morajo biti vse telovadke, telovadci in naraščaj pripravljene v telovadnih oblekah za skušnje. Vrše se najpogreje pri telovadcih, kakor pri telovadkah skušnje po društvih na štetje. Za tem sledi še glavna skušnja vsega članstva po godbi. Kdor bi se odtegnil skušnji, ne more nastopiti pri popoldanskem nastopu. Po skušnji prostih vaj se formirajo orodne vrste.

Nastop k prostim vajam je sledeči:

Člani. Na zbirališču za garderobo se uvrste telovadci v deseterorede po velikosti. Na povelje vodnika odkorakajo telo-

vadci proti telovadišču in dospejo skozi uhod pod tribuno na gornji rob telovadišča. Na znamenje s trobko in na povelje „Zavoj v peterorede ven — zavij!“ se razdeli deseteroredni zbor na dva peteroredna zbora, katera korakata proti gornjima kotoma telovadišča do zastavic, tu zavijeta v kotu za 90° dol na povelje „Zavoj dol — zavij!“ in se približujeta sredini stranskih robov do znamenja z zastavicami. Sledi znamenje s trobko in povelje „Zavoj not — zavij!“, nakar se pomikata oba zbori proti sredini do zastavice. Na povelje „Zavoj v deseterored dol — zavij!“ se strneta zopet oba zbori v eden deseteroredni zbor, kateri koraka proti doljnemu vhodu telovadišča. Ko dospe do zastavice, sledi povelje „V peterorede ven — profihod!“, nakar zavijejo peteroredi ven za 180° , tako, da korakajo srednji v peteroredih točno po znamenjih v tleh, ki so določena za razstop, proti zastavicam na gornjem robu telovadišča. Ko dospejo prvi na svoja mesta, korakajo na mestu, vsi drugi pa si zavzamejo pravilen čelni razstop in ko so izravnani, korakajo na mestu do povelja „Postati — stoj!“

Bočni razstop se izvede na dve časovni dobi na sledeči način:

Vodnik dvigne zastavico do vzročnja mahne z njo navzdol ter obenem veli „ena“, nakar naredita oba krajnika vsakega peteroreda dolgi odkorak v svojo stran, pri čemer je treba paziti na kritje.

Zopet dvigne vodnik zastavico, mahne z njo navzdol in veli „dve“. Na to povelje narede vsi telovadci v peteroredih razven srednjih en dolgi korak v stran in vsi telovadci (tudi srednji) takoj odroče. S tem dosežejo vsi telovadci svoja znamenja v tleh, ki so oddaljena za 1,80 m drug od drugega.

Vodnik dvigne zopet zastavico in napove: „Priročiti!“ ter mahne z zastavico navzdol in obenem veli „Zdaj!“, nakar vsi telovadci s ploskom ob stegna priroče ter ostanejo v pozoru.

Vsaka vaja se izvaja 4-krat. Po vsaki vaji, razven po četrti (ko je vztrajali v pozoru), preidejo telovadci na prvo dobo, ki sledi zadnjemu gibu vaje, v odmor.

Sestop se izvede tako:

Na mah z zastavico in na povelje „ena“ narede vsi, razven srednjih v peteroredih, dolg odkorak proti sredi, tako, da dosežejo notranji že pravi tesni bočni sestop. Zopet mahne vodnik z zastavico, — veli „dve“, nakar priskočijo še zunanji z dolgim korakom v bočni sestop.

Na povelje „Zavoj not zavij, napred — stupaj!“ zavijeta oba peteroredna zbor proti sredi gornjega roba — pri izhodišču zavijeta gor na povelje „Zavoj v deseterored gor — zavij!“ in se strneta v deseteroredni zbor, ki nato odkoraka s telovadišča.

Članice: Nastop k prostim vajam članic je z malimi spremembami isti, kakor je bil oni na II. pokrajinskem zletu v Osjeku, k češkim prostim vajam za članice v Pragi 1920. Glej Vestnik tehničnega odbora J. S. S. št. 6—7, str. 85.

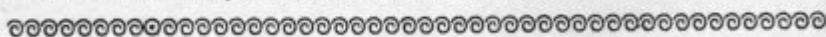

Slavnostni kroj, kakor tudi telovadna obleka, naj bo po predpisu „Jugoslovanskega sokolskega saveza“. Predvsem mora biti kroj snažen in skrbno pregledan, predno se ga obleče. Hlače so dolge in ne druge barve, nego je bluza. Obvezne so za vse brate šajkače. Čevlji morajo biti črni in ne rujavi ali lakasti. Verižice in slične priveske pustite doma!

Telovadne hlače naj bodo po meri in ne prevelike ali premajhne. Če je pas že obledel, zamenjaj si ga z novim, saj to ni v zvezi s tolikimi stroški. Majica mora biti lično bela — pa ne raztrgana. Telovadni čevlji so črni.

Sestre in bratje! Naš nastop naj bo vsepovsod dostojen in resen in naj si bo to na kolodvorih, v vlaku, na zletu in kjerkoli. Pomislite, da nas še mnogi gledajo s kritičnim pogledom in nimajo o nas še povsem pravega pojmovanja. Z našim treznim in discipliniranim nastopom jim pa pokažemo, da smo ona organizacija, kateri ni para v državi, kar se tiče reda in pa narodne samozavesti.

Prepričani bodite, da le s takim nastopom pridobimo še tiste, ki nas gledajo danes le od daleč. Zato sestre in bratje, storimo vse, kar je v čast in ponos sokolstva.

Odbor „Celjske sokolske župe“ je sklenil v svoji seji dne 24. aprila 1921., da bo njen letošnji sokolski zlet v Šoštanju dne 14. avgusta 1921.

Zakaj ravno v Šoštanju?

Za ta sklep je bilo dvoje nagibov.

Telovadno društvo Sokol v Šoštanju je še brez telovadnice.

Dasi se trudi in si prizadeva že leta in leta, da si postavi svoj dom, se mu to do sedaj vkljub vsej gorečnosti, s katero se je oprijelo te misli, še ni posrečilo.

Še vedno mora biti najemnik in se bati, da bo pri najmanjši zameri brez strehe.

Kako je to hudo, vedo društva, ki se jim godi enako.

Tudi je resnica, da zagotavlja še le lastni dom obstoj in napredek.

Namera našega društva, da si splete čim prej gnezdo, je lepa in priča o njegovi trdni volji, da hoče rasti in roditi obilen sokolski sad.

Že sedaj naše društvo ni zadnje v vrsti sokolskih društev in ima dober sloves. Saj je v društvu lep red, saj se smotreno telovadi, saj je v članstvu živa zavest izpolnjevanja sokolskih dolžnosti in potrebe sokolskega dela.

Gotovo je, da se bo vse to še zboljšalo in razvilo, ako se dokoplje naše društvo do tega, da bo srečen lastnik lastnega doma.

Letošnji zlet „Celjske sokolske župe“ v Šoštanj naj potrdi telovadno društvo Sokol v Šoštanju v lastnem prizadevanju, naj pomnoži svoje gmotne vire in naj tako omogoči,* da se vresniči že kmalu njegova srčna želja, da vzraste na šoštanjskih tleh, katera so že kupljena in že komaj čakajo sladkega bremena, „Sokolski dom“.

Pred vojno je bil Šoštanj dolgo časa velika slovenska bol, naša Ahilova peta, rana, ki se je ognojila, sedaj zacelila in se sedaj zopet odprla.

Pri vsakih volitvah je trepetal slovenski svet za Šoštanj. Veselje nad zmago se je menjavalo z žalostjo radi poraza.

• Šoštanj je bil pomenljiva postojanka tako za nas kakor za Nemce.

Ležeč ob meji ponemčene Koroške in blizu skoraj popolnoma potujčenega Slovenjega gradca se je močno nagibal, da se tudi on raznarodi.

Enkrat ponemčen naj bi okužil in oskrnil svojo bližnjo in daljno okolico.

Šoštanj je bil namenjen, da postane nov steber za nemški most do naše slovenske in slovanske Adrije in da zveže precej na konec nemškega upliva pomaknjeno Celje z nemškim zaljedjem, iz katerega naj bi Celje srkalo svojo moč in svoj odpor. Da se pogrezne Šoštanj čim prej v nemško morje, katero je pljuskalo od Koroške in Slovenjega gradca z vso silo in močjo, na to je delalo vse: država, dežela, nemška društva in nemški bogati tovarnarji in posestniki.

Slovenstvo je bilo povsod na umiku. Že na kmetih je bilo vse, kar je veljalo za boljše ali vsaj hotelo veljati za tako, nemškega mišljenja, ki se je hitreje širilo kakor nemška govorica v kljub nemškim šolam, ki so rastle iz slovenskih tal kakor gobe po dežju.

Tako je bilo usojeno Šoštanju in njegovi okolici samo še kratko slovensko življenje.

Proti sovražniku, ki je imel na izbiro vse pripomočke, je bila obramba kajpada nad vse težka.

Odbijanje sovražnika je oteževala slovenska nezavednost in mlačnost, slabe gospodarske razmere, v katere je zašel naš narod, obup in napake tistih, ki bi bili morali biti oprezni, ne-sebični in vestni učitelji in vodniki slovenskega ljudstva.

Nekaj let-pred vojno so se zgrnili, kakor je bila podoba, za vedno nemški valovi nad glavo Šoštanja. Iz tega brezna se Šoštanj sam ne bi bil nikoli rešil. Na tleh leže slovenstva stebri, v domačih šegah utrjene postave. Tako je tožil marsikateri Slovenec kakor Jeremija, ko je videl slovenske razvaline.

Prevrat, ki je prekucnil nemško Avstrijo, je rešil tudi Šoštanj.

Šoštanjsko nemštvo je zagrmelo vsled tega potresa na tla in se tukaj malo da ne popolnoma razbilo.

Iz nemških razvalin poganja počasi novo slov. življenje.

Ali sledove nemštva je treba kar najhitreje zabrisati, sovražnike, ki sicer molče, pa še kujejo črne naklepe proti Jugoslaviji, je treba čim prej razorožiti in jih prisiliti, da se odpovedo svojim načrtom in da priznajo našo državo kakor nekaj, o čemer ni več dvoma.

V Šoštanju je precej delavstva. To delavstvo je bilo do vojne v popolni sužnjosti nemških gospodarjev. Delavci so volili seveda samo Nemce, njih otroci so polnili nemške šole in delavske rodovine so bile raznašalke najgršega nemčurstva. Delavstvo se tudi po prevratu ni, bog ve, kako predrugačilo. Delavci so še vedno oprode in podajaci Nemcev.

To jim plačujejo Nemci s tem, da so člani socijalno demokratskih organizacij, dasi so v svojih srcih kakor prej tudi še sedaj nasprotniki narodno nezanesljive socijalne demokracije.

Naše društvo ima v Šoštanju še dva močna sovražnika: nenarodno delavstvo in Nemce.

Šoštanj ima vedno velik pomen. To radi tega, ker ne leži daleč od avstrijske meje, od nesrečne Koroške. Naše društvo mora gledati z bistrimi očmi proti izgubljeni Koroški, stati nepremično na braniku in kakor plat zvona vedno dramiti zaspance in mlačneže na nevarnost, ki od nemštva še nikakor ni minila.

To je bil drugi nagib, da se je določil Šoštanj za mesto letošnjega zleta „Celjske sokolske župe“.

Letošnji zlet „Celjske sokolske župe“ naj vdihne našemu društvu krepkega sokolskega duha, naj pritegne v sokolske vrste vse tiste, ki stoje še zunaj njih in naj pokaže vsem našim nasprotnikom, da sokolstvo ve in se zaveda, kaj je Šoštanj za slovenstvo in našo državo.

Šoštanj je središče lepe Šaleške doline. Naloga našega društva je, da zrahlja in pripravi zemljo po vsej tej dolini za sokolsko žetev. Z drugimi narodnimi društvi kakor s Čitalnico, podružnico „Jugoslovanske matice“, podružnico „Družbe sv. Cirila in Metoda“, podružnico „Slovenskega planinskega društva“ in z ljudsko knjižnico naj koraka našo društvo krepko in nevzdržno naprej povsod troseč ljubezen do Jugoslavije in prosvete.

Pravilno ocenjujoč pomen sokolstva za utrditev narodno ogroženega, nedaleč od narodne meje bivajočega šaleškega slovenstva, sta prispela na naš ustanovni občni zbor zastopnik tedanje „Slovenske sokolske zveze“, njen podst. dr. Gv. Sernec in zastopnik sosednega „Žalskega Sokola“ ter vzpodbujala k vstrajnosti v narodnem delu.

En mesec po ustanovitvi je imelo društvo 26 članov. L. 1908. je že telovadilo povprečno 16 odraslih in 12 članov moškega naraščaja. —

Dolgo časa društvo ni moglo dobiti primerne telovadnice in je imelo v tem oziru vedno velike težkoče; — spočetka je telovadilo v dvorani šoštanjskega gradu, potem se je moralo zadovoljiti v nekem prostoru posojilnice in konečno v dvorani Rajšterjevega, pozneje Vasletovega hotela „Jugoslavija“, kjer še sedaj telovadi.

Te vedne selitve so neugodno uplivala na posečanje telovadbe. Šele po stalni naselitvi v omenjeni Vasletovi dvorani kaže telovadba povoljne, deloma celo izredne uspehe.

Tista leta pred svetovno vojno se je vadilo sicer le po 12—14 članov in po 8 članic, — zato pa je vzbujal naraščaj s posečanjem vaj povprečno z 20—27 članov moškega kakor tudi ženskega oddelka lepe upe. Že tedaj so se tudi vsakoletno prirejali najmanj po 3 zleti v bližnji šoštanjski okolici, kjer so se vršili nastopi z raznovrstnimi prostimi vajami.

Posebno živahnost pa je takrat razvijalo naše društvo s pogostim prirejanjem običajno lepo uspelih glediških predstav, h katerim je prihajalo narodno občinstvo od blizu in daleč ter s tem tudi omogočilo društvu, ozir. dotičnemu njegovemu odseku, da je mogel znatno povečati sklad za nujno potrebni „Sokolski dom“.

Doba svetovne vojne je precej omejila društveno delovanje, ker je odrinila večina članov v vojno, v kateri sta našla smrt 2 člana — in ker je tedaj v Šoštanju nastanjeno vojaštvo za daljšo dobo zasedlo telovadnico in tudi odneslo mnogo dragocenega društvenega inventarja.

Povsem novo dobo v sokolskem življenju pa tvori doba po prevratu. Število rednih telovadcev se vzdržuje povprečno na

20, članic na 16, — obojega naraščaja tudi po 16. Le telovadba oddelka za nanovo ustanovljeni obrtni naraščaj polagoma pojenjuje, ker je tukajšnja obrt še vedno precej v rokah nenarodnih ozir. profinarodnih oseb.

V vsakem oziru dobro uspevajoče, po Sokolu prirejene glediške predstave, še polnijo tudi v naprej blagajno za „Sokolski dom“. Blagajna ima okoli 35.000 K. Stavbišče je kupljeno na ugodnem prostoru.

Razveseljivo se tudi množe v telovadnem in vzgojnem oziru dobro uspeli sokolski zleti.

Posebno koristno se kaže društveno delovanje v prirejanju zanimivih in vedno tudi v poljudni obliki se vršecih predavanj izobraževalnega, oz. kult. prosvetnega odseka, — letno povprečno 8 po številu — in sicer bodisi v Šoštanju ali ob priliki zletov v lepi šoštanjski okolici.

S temi številnimi predavanji in telovadnimi nastopi v bližnji in daljni okolici kakor posebno v Velenju, Slovenjgradcu, Rečici ob Paki, Letušu, Mozirju, Guštanju itd. je Šoštanjski Sokol v času po prevratu izvršil ogromno delo za probujo vsled vojne in njenih posledic v narodnem oziru že zelo pokvarjenega ljudstva, ki stoji pod uplivom večinoma nenarodnih agitatorjev v naši Šaleški dolini močnega industrijskega delavstva.

Ob priliki proslave društvene 10-letnice skupno s posavskim okrožjem „Celjske župe“ v Šoštanju prirejeni zlet dne 7. sept. 1919. je bil mejnik v našem sokolskem delu, ker še le od tega časa naprej prav čutimo, da tu obvladamo položaj narodni Slovenci.

Osobito od takrat smo namreč že vsi pravi Slovenci v taboru sokolstva, ki išče svoj cilj v spodbujevanju in ki nosi v misli domovino, v srcu svobodo in v pesti silo! —

Za plebiscit nam bližnje Koroške naš Sokol tudi ni zaostajal; poslal je agitatorje v plebiscitno cono: v Železnokapljo in okolico, Borovlje, Svetnovas itd. ter govornike na shode v Labud itd. Ob času plebiscita nas je bila skoraj večina onkraj meje, — žal, za tokrat brez uspeha!

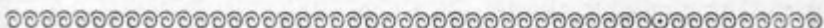
Konečno pripomnim še glede notranjega društvenega delovanja, da je Šoštanjski Sokol ponosen posebno na eno, da je

smatral kot strogi predpogoj sprejema v društvo — popolnoma neoporečeno narodno zavest.

Vedel je, da je ni med širnim Slovanstvom enake narodne organizacije kakor sokolstvo, ki je zibelka naših legijonarjev, — naših mučenicov za narod in svobodo! Da se na tem nič ne spremeni, treba je v sokolstvu čuvati narodno zavest kakor punčico v očesu; vsaj tudi že komaj čakamo, da nam edino za to sposobno sokolstvo z urnebesnim zaletom tudi že zbudi iztočno Slovanstvo — Ruse in Bolgare — iz narodnega mrtvila.

Ravnotako pa smo tudi neizprosni proti vsakemu nasprotniku sokolstva, ki se skuša zajesti v naše narodno telo in dušo, zato, da bi nas vrgel v mlačnost, ki je smrt vsemu narodnemu in državnemu delovanju.

Upajmo, da bode župni zlet z dne 14. avgusta t. l. tudi izdatno prispeval k rešitvi teh zgodovinskih in perečih nalog sokolstva!

M. MARINČEK.

Kakšno bodi naše sokolovanje?

Na češkem nebu je zažarela zvezda, katere blesk je razsvellil tudi naše kraje. Kaj je ta zvezda? To je sokolstvo, ki sta ga ukresala iz svojih glav in svojih src Tyrš in Fügner.

Sokolstvo je bilo Čehom zvezda vodnica do lastne državnosti, katero so bili izgubili pred stoletji po bitki na Beli gori.

Malo in veliko, mlado in staro, moško in žensko je bilo pri Čehih v sokolskih vrstah. Ves češki narod se je bil posokolil in je veljalo geslo: „Kdor Čeh, ta Sokol“.

Sokolski duh je tako prešinitil češki narod, da se je čudil ves svet, kako ljubi Čeh svojo domovino, kako je za njo radodaren, kako je nevpogljiv, kadar gre za češke pravice, kako je srčen, kadar je treba odvrniti pretečo škodo in grozečo nevarnost.

Sokolski zleti so privabili v Prago narode vsega sveta, ki se niso mogli nagledati teh novodobnih Orkov, ki se niso mogli načuditi čudodelni moči sokolske misli, ki je bila gibalo vsega češkega življenja.

Sad sokolskega dela je bilo to, da so se Čehi v pretekli vojni proslavili pred celim svetom, ki jim je za to prvim priznal svobodno, mogočno Češko.

Sokolstvo je prineslo torej Čehom tako lepih in obilnih sadov. Zakaj bi jih tudi nam ne? Gotovo jih bo, ako bomo tako razumeli sokolstvo, kakor so ga oni in ako se bomo v življenju tako ravnali po sokolskih naukih kakor oni.

Ako je sokolstvo komu potrebno, je nam Slovencem, ki nas je tako malo in smo razun tega še raztrgani na troje.

Kakšno pa bodi naše sokolovanje, da bo v prid in srečo nam samim in potem tudi naši lepi domovini?

Prvo sokolsko geslo je: „Krepimo se!“ V tem je izraženo vse bistvo sokolstva, njegov pomen in namen. Tega pravila ni še le sokolstvo postavilo, ampak ga je samo od drugih in po drugih posnelo in zopet oživelo. Kajti resnico, da je treba svoje telo krepiti in utrjevati, so spoznali že Grki in Rimljani, katerih pregovor, da prebiva v zdravem telesu zdrav duh, je splošno znan.

Grki so postali cvet in dika človeštva radi tega, ker so tako vneto gojili telovadbo. Vsi poznate Špartance in njih zakonodajca Likurga.

Pravih Špartancev je bilo malo, sužnjev in na pol sužnjev, ki so jim opravljali gospodarska in druga dela, pa je bilo tolikokrat več. Modri Likurg je izprevidel, da bodo ostali Špartanci le tedaj gospodarji, ako bodo močni in trdni, odločni in nevstrašni, dokler bodo strah svojim sužnjem. Radi tega je vpeljal posebno vzgojo špartanske mladine, vzgojo, ki je merila samo na to, da bo rod Špartancev bojevit, utrjen, vztrajen in malo razvajen. Špartanska mladina se je morala vaditi že od rane mladosti vsega in v vsem, kar jo je moglo krepiti in utrditi in jo naučiti stroge pokorščine. Težke telesne vaje, popolna treznost, največja zmernost, priprostost v obleki, jedi in pijači so bile priprave za to, da je postal Špartanec junak, da je došel do telesne in dušne lepote in ubranosti in do viška državljanskih čednosti.

Kar je bilo slabotnega, so Špartanci brez usmiljenja zatirali. Tako so šibke in pohabljene otroke polagali v prepade gorovja Tajget, da so tam poginjali, da bi ne bili ti slabiči začetek novih

slabičev in da ne bi nazadnje slabiči preplavili krepkih. Ta zakon je bil gotovo krut, ali bil je v korist domovini, katere blagor je bil pri Grkih in Rimljanih najvišji zakon.

V Olimpiji so bile vsako četrto leto sloveče igre, katere so Grki tako spoštovali, da so šteli po njih leta. Prt teh igrah je tekmovala grška mladina v teku, borenju, metanju diska in drugih telesnih spretnostih.

Tedaj so romali v Olimpijo od vseh vetrov grški rodovi, da vidijo, kako se je treba pripravljati za brambo in slavo domovine.

Zmagovalci pri tekmah so bili deležni najvišjih časti. Tako so imeli v Atenah pravico, da so sedeli pri svečanostih na prvih mestih in da so živeli do svoje smrti na državne stroške.

Telesna in dušna lepota grškega plemena je izvirala iz gojenja telovadbe. Še sedaj, po toliko stoletjih se ne moremo načuditi temu krasnemu človeškemu plemenu, na katerem se še vedno vzgledujemo in katerega do sedaj še noben narod ni prekosal.

Telovadba je vzredila Grke v junake, kakoršnih ne pozna zgodovina. V bitki pri Maratonu je premagalo 10.000 Atencev okoli 100.000 Perzijanov.

Slovenski narod je bil nekdam razširjen daleč gori po Štajerskem, Koroškem, Tirolskem, Zgornjem in Spodnjem Avstrijskem in globoko doli po Furlaniji. Ker je bil premehak in prešibek, so ga potiskali drugi močnejši narodi vedno bolj iz teh krajev.

Slovencev nas je malo po številu. Radi tega pa nas mora biti toliko več po kakovosti. Vsak Slovenec bi moral zaleči vsaj za tri ljudi, da se izravna to, kar manjka po številu.

Vsak Slovenec bodi čim krepkejši, čim trdnejši in čim zdravejši, da doseže čim daljšo dobo svojega življenja. Za to iščimo vse, kar more pomnožiti dušne in telesne sile, ogibljimo se pa vsega, kar nam manjša ali celo izpodkopuje telesno in dušno gibčnost in prožnost, čilost in žilavost. V ta namen bomo pred vsem zmerni in trezni. S pitjem zapravljamo svoje zdravje, tratimo denar, npravstveno propadamo, namesto da bi se spenjali višje in potemtakem smo v nesrečo sebi, svojcem

in domovini. Bodi tudi najboljši telovadec, še tako vnet sokol, nič ne veljaš, ako te kazi pijančevanje.

Kakor skopuh zbirajmo in množimo svoje telesne in dušne moči. To veljaj tudi za gmojne pripomočke, a ne zato, da bi mogli potem uživati, ampak da bi mogli vse poklanjati svoji domovini, ako tega ali onega potrebuje.

Kedar se tehtajo koristi domovine, vrzimo na tehtnico vse svoje moči in vso veljavo. Bodimo kakor Bren, ki je vrgel svoj meč na tehtnico, da bi pritehtal še več zlata od Rimljanov.

Predno so prišli Izraelci v obljubljeni deželo, so morali prebresti Rudeče morje in prehoditi puščavo. Kdor hoče postati močan in jak, torej pravi sokol, se mora vzgajati v telovadnici, ki je zibelka sokolstva in njegova visoka šola.

Kajti v telovadnici se vadiš reda, točnosti, pokorščine, samozatajevanja, potrpežljivosti, srčnosti in poguma. Tu je prilika, da meriš svoje moči z drugimi, tu vnemaš druge s svojim vzgledom, tu se vzgleduješ na drugih, tu se moraš ponižati do nižjih, pa se tudi povišati do višjih. V telovadnici se najlažje obrusi, kar te loči od drugih.

Krepimo se! Saj nam kliče tudi Gregorčič: Dejanje ti ljubi, a boj se pokoja. Saj možko dejanje krepčuje moža, a pokoj mu zdrave moči pokonča.

Naše sokolovanje ne bodi samo zunanje, ampak bodi tudi notranje. Sokolski nauki, sokolska načela in sokolski uzori nas morajo popolnoma prekvasiti. Radi tega slecimo starega, nesokolskega človeka in oblecimo novega, sokolskega. Ne bodimo sokoli samo v telovadnici in kedar smo v kroju, ampak povsod in vedno. Ne samo obleka, vse na nas in v nas bodi sokolsko. Kdor zataji sokolska načela v svojem poklicu, ni pravi sokol. Brez dobrih del je vera mrtva. Tako je tudi pri sokolovanju. ki je samo igrača, ako ne vtisne vsemu našemu življenju tako rekoč neizbrisljivega znamenja. Škoda za čas, ki ga mudimo in tratimo z nepravim sokolovanjem. Sokolski duh nas mora skozi in skozi prešiniti. Ne praznično, ampak vsakdanje bodi naše sokolovanje. Praktičnega sokolstva nam je potreba pred vsem.

Sokoli se ločimo od drugih po lepem kroju kakor egiptovski Jožef od svojih bratov po pisani suknji. Ali to bi bilo pre-

malo, ako bi se odlikovali samo po obleki. To, da smo sokoli, se mora poznati v vsem. Naša ljubezen do naše domovine mora biti bolj vroča kakor drugih, naša požrtovalnost za našo domovino mora biti obilnejša kakor drugih in naša nevpogljivost, kadar gre za brambo pravde in časti naše domovine, mora biti trdnejša kakor drugih.

Skrb za blagor naše domovine nas mora tako rekoč izpodjedati, svoje dolžnosti do domovine moramo izpolnjevati natančneje in vestneje kakor drugi. O, ne kratimo svoji domovini, kar smo ji dolžni, z vrhano mero namerimo, ako tirja domovina to ali ono od nas. Kratko je naše življenje. Podaljšamo ga s tem, da v velikí meri opravljamo dobra dela za svojo domovino.

Ker smo sokoli bratje, bodimo boljši in popolnejši od drugih!

Ako bomo živeli in ravnali po geslih: „Krepimo se, bodimo sokoli vedno in povsod in bodimo boljši in popolnejši od drugih“, bomo največ koristili svoji domovini, ki nam mora biti najvišji in najsvetejši smoter na svetu. Tako bomo pa tudi začetniki boljšega in popolnejšega človeka in državljana.

Že bije zopet ura slovesa.

O, naj nam ga lajša in slajša zavest, da gremo na delo za svoj narod in za svojo državo.

Kakor apostoli na binkoštni dan se razkropimo med svoj narod in ga učimo sokolstva, ga krstimo v imenu sokolstva in potrjujmo v tem znamenju. Kajti ako se posokoli ves narod, pa bode večer.

Zdravo!

oo

Poročilo župnega vaditeljskega zbora.

Kratek izvleček iz poročila župnega načelnika ob priliki župnega občnega zbora.

Župni vad. zbor je imel v l. 1920 8 sej in več sestankov, na katerih so se reševale zadeve tehničnega značaja in na katerih so se predelavale praktično in teoretično proste vaje ter vaje za župno tekmo.

Župne tekme dne 8. septembra 1920 v Celju, se je udeležilo 9 bratov v višjem in 21 v nižjem oddelku. Tekma je obsegala proste vaje, drog, bradljo, konja, skok v višino, metanje kroglice in tek.

Največ točk so dosegli :

- v višjem oddelku: I. br. Dolžan, Celje, 63·50 točk, t. j. 90·71⁰/₁₀₀
II. br. Virant, Žalec, 63·— točk, t. j. 90·—⁰/₁₀₀
III. br. Blaj, Zagorje, 61·— točk, t. j. 87·14⁰/₁₀₀
- v nižjem oddelku: I. br. Mrnuh, Zagorje, 64·— točk, t. j. 91·42⁰/₁₀₀
II. br. Sahš, Zagorje, 63·50 točk, t. j. 90·71⁰/₁₀₀
III. br. Venkovič, Žalec, 60·— točk, t. j. 85·71⁰/₁₀₀

Župa se je udeležila sledečih zletov oz. prireditev :

Vsesokolskega zleta v Prago v dneh 28. — 30. junija po 4 članski deputaciji ;

28. junija svečanega sprejema prestolonaslednika Aleksandra v Ljubljani in v Celju ;

Na našem župnem zletu v Zagorju, dne 4. julija so se udeležila skoro vsa društva. Nastopilo je za proste vaje : 96 članov, 80 članic, 115 moške dece, 120 ženske dece, ter 7 vrst na orodju z enkratno menjavo.

11. julija se je vršil delni župni zlet v Slovenjgradec.

Častno je bila obiskana javna telovadba v Žalcu dne 25. julija.

Vršili so se v letu 1920. še delni zleti v Braslovče, Št. Jurij, Celje in v Hrastnik.

Pokrajinskega zleta J. S. S. v Maribor, dne 29. avg. se je udeležila naša župa v častnem številu. Članov v kroju je bilo 250 in nad 600 članov v civilu. Članic okrog 150. Pri prostih vajah je nastopilo okrog 120 telovadcev, 115 telovadk ter 40 trg. obrt. naraščaja v vajah z dolgimi palicami.

Akcije na Koroško ob priliki plebiscita dne 10. okt. 1920. so se udeležili 603 člani naših župnih društev.

Kar se tiče statistike za l. 1920., moramo žal poudarjati, da posveča večina društev premalo pozornosti na to delo. Tozadevni izkazi, katere prejemajo od društev, so po večini zelo površni in netočni. Vsled tega podamo le približne številke.

Izkazuje se:

članov	1621
članic	585
skupaj	2206
članov v kroju	211
telovadcev	352
telovadk	215
moškega naraščaja	188
ženskega naraščaja	144
moške dece	330
ženske dece	279
vaditeljv	65
vad. nam. in pripravnikov	15
vaditeljic in pripravnic	18

V župi včlanjena društva in odseki so:

Braslovče, Celje, Gornjigrad, Hrastnik, Konjice, Mozirje, Oplotnica, Polzela, Radeče, Rog. Slatina, Slov. gradec, Sv. Jurij ob j. ž., Šmarje pri Jelšah, Šoštanj z odseki: Šmartno ob Paki, Velenje, Teharje, Trbovlje, Vojnik, Vransko, Zagorje ob Savi, Žalec, Laško.

Delovanje vad. zbora v letu 1921.

Župni vaditeljski zbor je imel v letu 1921. do sedaj 4 seje ter 12 sestankov za vadbo moških in ženskih prostih vaj.

Važni sklepi župnega vad. zbora.

V seji, dne 13. febr. 1921. se sklene predlagati na žup. občnem zboru za nač. br. Jerin-a, I. podnačelnika: br. Kukca in za II. podnačelnika: br. Križnika. Dalje se sklene omejiti zlete na minimum. Priredi naj se vsako leto po 1 župni zlet, 1 okrožni zlet za vsako okrožje ter vsako društvo po 1 lokalni zlet, na katerega se naj ne vabi drugih društev.

Načrt poslovnika za okrožje se predloži na prihodnjo sejo.

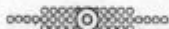
V seji, dne 3. aprila 1921. se določijo obvezne vaje za letošnje župne nastope in sicer za člane in članice lažje Murnikove vaje, za vaditelje pa po možnosti proste vaje za vse-sokolski zlet v Ljubljano 1922.

Laško, Vojnik, Teharje, Sv. Jurij ob j. ž., Konjice, Oplotnica, Šmarje pri Jelšah in Rog. Slatina.

Okrožni svet se je konstituiral sledeče: načelnik br. Wltawski (Celje), njegov namestnik br. Jurko (Laško), zapisnikar br. Čepin (Celje).

Okrožni zlet se vrši v Šmarje pri Jelšah dne 4. sept. 1921. Sklene se, da se pošlje k okrožnim društvom vaditelje in vaditeljice, da se prepričajo o pravilni vežbi prostih vaj.

„Savinjsko-šaleško okrožje“.

Celjska sokolska župa je ustanovila na svoji odborovi seji, dne 24. aprila tri okrožja. „Savinjsko-šaleškemu okrožju“ s sedežem v Žalcu pripadajo vsa društva v Savinjski in Šaleški dolini, ta so: Petrovče, Žalec, Št. Pavel pri Preboldu, Polzela, Braslovče, Vransko, Rečica na Paki, Mozirje z odsekom v Ljubnem, Gornjigrad, Šoštanj, Velenje in Slovenjgradec, skupaj 12 društev.

Na prvem sestanku okrožja dne 5. maja 1921. izvolil se je okrožni odbor iz treh funkcionarjev. Načelnikom je bil izvoljen br. Vilko Kukec, Žalec, načelnikovim namestnikom br. Anton Kurnik, Velenje, tajnikom br. Vilko Senica, Žalec. Na tem sestanku se je enoglasno sklenilo, da se vrši prvi okrožni zlet „Savinjsko-šaleškega“ okrožja dne 17. julija 1921. na Vranskem. Drugi sestanek okrožja se je vršil dne 3. julija 1921. v Žalcu, kjer se je razpravljalo poleg zadev strokovno telovadnega značaja tudi o telovadnem sporedu prvega okrožnega zleta na Vranskem.

Vaditeljski zbor „Sav.šal. okrožja“.

Brate načelnike in vaditelje se že danes opozarja, da se bodo vršili takoj po zletni sokolski dobi redni vaditeljski sestanki po vzorcu sestankov župnega vaditeljskega zbora, kraj in čas se naznani pravočasno potom okrožnic, ker bode udeležba na vsesokolskem zletu v Ljubljani l. 1922. obvezna za vsa društva, katerih dolžnost je, da temeljito pripravijo svoje telo-

vadce in telovadke in nujno je potreba, da sprejmejo vsi društveni vaditeljski zbori v svoj jesenski in zimski vežbeni program tudi delovanje na okr. vaditeljskih sestankih.

Zlet „Savinjsko-šaleškega okrožja“ na Vransko, dne 17. julija 1921.

Vranski Sokol je praznoval ta dan svojo 10-letnico. Vkljub temu, da je prijazen trg daleč od železnice, je bila udeležba nad vse častna. Več ali manj so bila zastopana vsa društva razven Sokola v Slovenjgradcu. Že pri Sv. Juriju ob Taboru nas je pozdravljial lep slavolok, katerega je postavil sokolski — ondotni naraščaj. V sprevedu je bilo 85 članov in 50 članic v kroju. Sokolstvo je pozdravil br. dr. Šerko, starosta Sokola na Vranskem, odzdravil pa mu je br. Tonče Kurnik, načelnik Sokola v Šoštanju.

Ob 16. uri se je pričela javna telovadba na prijaznem gričku, malo ven iz trga, s katerega se je nudil lep razgled daleč na okrog. Žal, telovadni prostor ni bil srečno izbran. Neraven prostor je bil tudi kriv, da ni bilo pravega kritja in ravnanja. Članov je nastopilo z Murnikovimi prostimi vajami 80. V splošnem so se vaje izvajale dobro, vendar se pri nekaterih opaža, kako malo važnost polagajo na vežbo proste vaje in se jih prično površno učiti šele takrat, ko jim teče že voda v grlo. Da se v kratkem času ne da priučiti prostih vaj tako, kakor je želeti, je razumljivo. Zato bratje, več vstrajnosti in več podrobnega notranjega dela.

Za člani je nastopilo 55 članic z Murnikovimi prostimi vajami. Tudi tem velja v splošnem isto, kar sem že omenil pri članih. Nekateri izvajajo vaje leno in brez pravega življenja. Proste vaje se morajo izvajati strumno, pa brez pretiravanja. Posameznim gibom je treba dati izraz sile in življenja.

Nastopil je še za tem moški naraščaj (9) s prostimi vajami in moška deca (12) s palicami iz Vranskega ter moški naraščaj (9) iz Celja. Izvajali so vaje lepo in pohvalno. Sledile so proste vaje s cvetnimi loki ženske dece (37) iz Vranskega in Sv. Jurija ob Taboru. Smelo trdim, da je bila ta točka najlepša cele prireditve. Vsa čast požrtovalni vaditeljici.

Pri orodni telovadbi je nastopilo 5 vrst: Šoštanj — kozo; Žalec — konja na šir z ročaji; Šoštanj—Braslovče — drog; Št. Pavel—Vransko — drog; Celje — bradljo. Pri srednji telovadbi vidim napredek od lanskega leta, vendar pa se še vedno opaza, kako nesigurno nastopajo nekateri in skušajo vaje le na slepo srečo. Ta nesigurnost povzroča grdo krčenje nog in rok ter slabo držanje telesa v posameznih položajih. Nastopajte javno z vajami, katere popolnoma obvladate! Telovadbo so zaključili v skupini na bradlji.

Posavsko okrožje.

Občni zbor Posavskega okrožja se je vršil 5. maja 1921. v „Sokolskem domu“ v Zagorju ob Savi.

Izvoljeni so bili: načelnikom br. Otmar Križnik, Zagorje, podnač. br. Srečko Razpotnik, Radeče, tajnikom br. Blaj Mirko, Zagorje.

Sedež okrožja je v Zagorju ob Savi.

Pri slučajnostih se predlaga, da se vrši okrožni zlet v Radeče, kar se je že itak lansko leto sklenilo ob priliki zleta v Trbovlje. Natančen spored se določi pri prvi seji okrožnega sveta.

Prva seja okrožnega sveta, dne 5. junija 1921., zastopana vsa 4 društva z šestnajstimi zastopniki.

Okrožni zlet se vrši 4. sept. t. l. v Radeče. Zlet je enodneven. Okrožni zlet naraščaja se vrši 17. julija t. l. v Trbovlje spojen z javno telovadbo. Okrožni pešizlet se vrši na Dol pri Hrastniku dne 28. avgusta 1921.

Poročilo nadzornika. Sokol v Hrastniku z odsekom na Dolu je sicer delaven, manjka pa v glavnem dobrih vaditeljev in telovadcev, ki bi znali vzpostaviti v telovadne vrste razpoloženje, kot je to nekdaj poprej bilo. Člani ne telovadijo mnogo na orodju. Proste vaje gredo srednje dobro. Čuti se, da manjka disciplina v vrstah.

Članice so se od lani poboljšale. Njih število se je pomnožilo. Telovadijo srednje kot člani.

Dečki so v dobri roki br. Hofbauer-ja. So dobro disciplinirani, redovne vaje, kakor tudi proste vaje izvajajo dobro. Deklice pod vodstvom sester učiteljic napredujejo dobro.

Opazil sem, da učiteljstvo mnogo deluje v telovadnici, kar bi bilo želeli tudi v drugih društvih.

Društvo goji dramatiko ter pridno nabira za sklad „Sokolskega doma“.

Sokol v Trbovljah' ni več tako delaven v telovadnici kot nekdanj. Opaža se zguba nekaterih dobrih vaditeljev in telovadcev, ki so odšli v druge kraje. Članov in članic je manj kot prejšnja leta. Disciplina je krhka v vrstah, treba bo ta nedostatak odstraniti. Naraščaj se je v številu skrčil. Pogreša se močne roke prejšnjega vaditelja, ki ga je držal izborna in disciplinirano.

Društvo dobro napreduje gospodarsko. Zbira za stavbeni sklad „Sokolskega doma“ in ima že prostor za istega. Dramatičen odsek pridno prireja igre, kar društvo financijelno podpira. Društvo je priredilo letos telovadno akademijo.

Sokol v Radečah, kamor se letos vrši okrožni zlet, je agilen. Pred kratkim je ustanovil odsek na Zidanem mostu, kjer ima že lepo število naraščaja. Ker nimajo še strehe, vadijo na prostem. Upam, da bo društvo ob priliki okrožnega zleta podalo dober račun o svojem zimskem delovanju. Kakor pri drugih društvih, tako tudi to društvo pridno nabira za sklad „Sokolskega doma“. Ima dramatičen in orkestralni odsek, ki pridno delujeta.

Sokol v Zagorju ob S. je raztegnil svoja krila na sosednje kraje. Lani je ustanovil odsek na Mediji-Izlake. Odsek še nima strehe, prične pa telovadbo z naraščajem na prostem. Letos ustanavlja odsek naraščaja na Lokah, ki v kratkem prične s telovadbo na prostem.

Društvo mnogo trpi vsled preoblega dela pri raznih odsekih (pevski, orkestralni, tamburaški in dramatični odsek) ki so včlanjeni v Glasbenem društvu. Število članstva se je sicer skrčilo, povzdignil se je pa naraščaj, ki je vsak v dobrih rokah. Telovadi se po telovadnem redu, kar pri drugih društvih nisem opazil. Društvo je imelo letos že dva nastopa. Telovadno aka-

demijo 8. maja 1921, in pešizlet na Medijo-Izlake 5. jun. spojen z javno telovadbo.

Okrožni zlet naraščaja Posavskega okrožja, dne 17. julija t. l. v Trbovljah.

Naraščaj se je sešel na Vodah. Zagorski in Hrastniški naraščaj sta prišla peš čez hribe. Radeški pa z vlakom.

Na Vodah se je nato formiral pohod na telovadišče, bilo je lepo število malčkov, nekaj nad 270 z godbo na čelu.

Po prihodu na telovadišče je pozdravil br. Velkavrh zbrano deco in jo bodril k sok. delovanju. Po govoru je zapel ves naraščaj „Lepa naša domovina“. Nato se je pričela javna telovadba.

V splošnem je vsa telovadba dobro izpadla, zlasti se je odlikoval obrtni naraščaj.

Želeti bi bilo, da se društva v bodoče ne vržejo tako na svoje posebne točke, pač pa skrbe zato, da se predpisane vaje lepo izvajajo. S posebnimi točkami se celi sporedi preveč zavlakujejo.

Poslovník za okrožje „Celjske sokolske župe“.

§ 1. Vsled preobsežnosti CSŽ se ista deli na tri okrožja:

- a) Posavsko okrožje, ki obsega društva v okolišu Zagorje, Trbovlje, Hrastnik in Radeče pri Zidanem mostu.
- b) Celjsko okrožje, ki obsega društva v okolišu Laško, Celje, Št. Jurij ob juž. žel., Šmarje pri Jelšah, Rogatec, Konjice.
- c) Savinjsko—šaleško okrožje obsega vsa društva v Savinski in Šaleški dolini.

Za društva, ki se na novo ustanove ter ona, ki leže na spornih točkah, določi njih pripadnost župni odbor sporazumno z župnim vaditeljskim zborom ter s sporazumom dotičnega društva.

§ 2. Namen okrožij je poglobitev in širjenje sokolske misli, podrobna izvedba in nadzorstvo župnih sklepov in naredb v sporazumu z župnimi pravili, z župno upravo ter z župn. vaditeljskim zborom oziroma z župnim tehničnim odborom.

§ 3. V svrhu izpolnjevanja svoje naloge si izvolijo društveni načelniki vaditelji in vaditeljice enega okrožja vsako leto okrožno vodstvo (okrožni svet), ki naj vodi okrožne agende v tehničnem in upravnem oziru. Izvoli se okrožni načelnik, njegov namestnik in tajnik. Vsi trije tvorijo okrožno vodstvo, ki mu načeljuje okrožni načelnik, nadomestuje ga njegov namestnik.

§ 4. Naloga okrožja v tehničnem oziru je :

a) da krepko podpira društva v izvajanju telovadnega programa sokolstva;

b) da prireja v svrho poglobitve dela:

1. okrožne vaditeljske sestanke,
2. okrožne vaditeljske tečaje,
3. okrožne tekme,
4. okrožne javne telovadbe,
5. okrožne pešizlete;

c) da smotreno in smiselno kontrolira delovanje društev, jih z dobro voljo drži na višini, tvori med društvi krepko okrožno vez in zastopa napram župi vsa okrožna društva kot kompaktno celoto.

d) Naloga okrožnih tehničnih svetov je, da pomagajo društvom nepristransko in vsestransko pri učenju vaj.

§ 5. Volitve okrožnega sveta se vrše vsako leto po občnih zborih okrožnih društev, to najkasneje 14 dni pred župnim občnim zborom. Okrožni svet se voli z večino glasov. Prvikrat vodi volitve načelnik sedežnega društva. Okrožni svet glasuje v svojih sejah z nadpolovično večino glasov, sklepčen pa je, ako so navzoči najmanj trije bratje. Seja se mora vršiti enkrat v mesecu in sicer po možnosti menjaje po okrožnih društvih.

§ 6. Najmanj štirikrat v letu se morajo sestati ves okrožni svet z društvenimi načelniki, vaditelji in vaditeljicami k skupnemu sestanku, kjer se naj prerešeta vava vsa dnevna vprašanja ter vse skupne okrožne zadeve. Sestanku predseduje okrožni načelnik ali njegov namestnik.

§ 7. Stik z župo bodi najživahnejši, ker od tega zavisi vsa izvedba podrobnega dela, kateremu namenu je okrožje ustanovljeno.

§ 8. Okrožja vodijo svojo telovadno statistiko in poročajo v vseh važnih zadevah župi.

§ 9. Sedež okrožja naj bo tam, kjer so dana na razpolago in sicer primerna telovadnica po možnosti opremljena z vsem telovadnim orodjem, kjer je dan vaditeljski materijal in pa društvena soba.

§ 10. Okrožna institucija ni nikaka medinstanca med društvi in župo, ampak je ustanovljena samo z namenom, da se pomaga župnemu vodstvu intenzivneje vršiti telovadbo in sploh sokolsko delo. S tem se dosedanja župna organizacija v poslovanju med društvi in župo ne izpreminja.

Društvena poročila.

Sokolsko društvo v Celju je ustanovljeno leta 1890, Število njegovega članstva znaša 1. 8. 1921. 381 in sicer 278 članov in 103 članice. Redni občni zbor se je vršil 23. januarja tl.

Da se poročilo preveč ne raztegne, se omejim le na najpoglavitnejše.

Društvo je priredilo 27. februarja Mišičev dan s parastosom, ob kateri priliki je predaval br. polkovnik Borislav Tošič o vrlinah tega velikana. Velika dvorana Narodnega doma je bila do zadnjega kotička nabito polna. — V mesecu februarju in marcu je bilo več predavanj. Med drugimi so predavali g. dr. Schwab o nalezljivih boleznih, abs. pravnik Tomšič o socializmu it. l.

Za ves naraščaj je priredilo društvo 19. junija pešizlet v Bukovžlak. Vsled deževja so morale izostati telovadne točke. — Izleta v Osijek se je udeležilo 22 članov v kroju in 18 članic. Večina teh je častno sodelovala pri javni telovadbi.

Svoj letni obračun je položilo društvo 31. julija na glaziji. Nastopili so člani, članice, trg. obrtni naraščaj, gojenke ter ženska in moška deca. Sodelovale so tudi gojenke iz Laškega. Nastopilo se je z vsemi panogami telovadbe. Poleg članske orodne telovadbe so nastopile na orodju tudi članice in trg. obrtni naraščaj. Prireditvev se je izborno obnesla; obisk vrlo dober.

Prireditve, namenjena izključno zabavi, se je vršila le ena in sicer na pustno nedeljo izvrstno uspela sokolska maškarada. Zabavno poučen je bil 29. 5. izlet na Svetino, prirejen skupno s celjskim pevskim in planinskim društvom, kjer so bile zlasti sestre sokolice številno zastopane.

Razne slavnostne prilike so napotile Celjskega Sokola, da javno manifestira. Častno je sprejel br. Čehoslovake, ki so potovali skozi Celje na slavnostne dni v Osijek. Z vsem članstvom in naraščajem je manifestiral ob priliki proslave izvolitve prvega slovenskega župana v Celju. Radoval se je nad vrnitvijo našega Ivana Hribarja in bil navzoč pri njegovem sprejemu z večjo deputacijo. — Skratka, kadarkoli je bilo treba manifestirati za narodno misel in našo ujedinjeno domovino, je bil Celjski Sokol navzoč.

Neizprosna smrt ni hotela društva obvarovati žalostnih dni. Po 21 članih s praporom je spremljalo 15. marca na poslednji poti nenadno umrlega velikega Jugoslovana, starosta Jugosl. sokolskega saveza, br. dr. Ivana Oražna. — Pogrebu br. Franca Viranta v Žalcu je prisostvovala močna deputacija.

Društvo je na trdni podlagi. Ima svoj »Sokolski dom« in vse potrebno telovadno orodje. Na Sokoliča je 45, na Sokolski Glasnik 34 naročnikov. »Jugosl. sokolski matici« je društvo prispevalo 2500 K.

Članstvo in ves naraščaj telovadi po trikrat na teden. Povprečni obrok na uro pri članih 30, članicah 32, moški naraščaj 50, moška deca 60, ženski naraščaj 45, ženska deca 47.

Sedanji odbor je sestavljen: Starosta Josip Smertnik, podstarosta dr. Milko Hrašovec, načelnik Lojze Jerin, načelnica Cirila Rebekova, tajnik Franjo Čepin, blagajnik Drago Sirec, gospodar Josip Kramar, odborniki, odbornice in njih namestniki: dr. Leop. Vičar, Franjo Dolžan, Lojze Luznik, Edo Rudolf, Josip Kapun, Bernard Witawsky, Drago Bernardi, Pavla Zagoričnik, Pavla Stojkovič, Stane Perc in Vera Fischer. Praporščak Ivo Kapus.

Iz Zagorja ob Savi. Sok. društvo v Zagorju ob Savi obstoja od leta 1890. Bilo je eno prvih v Zg. Posavju, ki je visoko dvignilo sokolski prapor, ter zbralo pod njim vse takratne narodne voditelje iz bližnje in daljne okolice Zg. Posavja. Z radostjo zrejo še danes živeči člani, ustanovitelji našega društva na njih plod takratnega težavnega dela.

Od leta 1910. stoji ponosno kulturni hram, »Sokolski dom«, kjer se zbirajo razne korporacije ter goje vsestransko kulturo. Postavitev lastnega doma je jasen dokaz vztrajnega sokolskega dela naših starejših članov. Ob ustanovitvi Sokola je štelo društvo 103 člane in članice, koncem leta 1920. pa 175 članov in članic, odsek Medija-Izlake pa 59 članov in članic. Telovadi se na teden: člani 3-krat, članice, gojenke, moški naraščaj, solski deški in dekliski pa 2-krat.

Od leta 1920. ima društvo trobentaški zbor. Dne 26. junija se je društvo korporativno z zastavo udeležilo z drugimi korporacijami sprejema našega regenta Aleksandru in v Laškem društvenega sprejema. Ob priliki 30-letnice Sokola v Zagorju, se je vršil dne 4. julija župni zlet C. S. Ž. v

Zagorju. Zleta se je udeležilo 200 članov v kroju in 90, članic. Nastopilo je 90 članov s Hofmanovimi prostimi vajami (ujedinjenje), 80 članic s češkimi pr. vajami, 15 mošk. naraščaja z drogovci v trojicah, 120 dečkov in 114 deklic z Bajžljevim vajami, zvečer javni nastop telovadcev z gorečimi kiji. Župnega zleta se je udeležilo 15 društev iz župe ter 4 izven župe in požarna bramba iz Zagorja. V letu 1920. pred župnim zletom v Zagorje smo podaljšali z lastnimi člani letno telovadišče za 18 metrov, delali smo 6 tednov.

Društvo se je v preteklem letu udeležilo vseh bližnjih in daljnjih sokolskih prireditvev, kjer je tudi sodelovalo kakor v Litiji, na Vačah, v Žalcu, v Trbovljah, v Rajhenburgu ter na okrožnem zletu Posavskega okrožja v Hrastniku. 29. avgusta se je društvo udeležilo korporativno I. pokrajinskega zleta v Mariboru, postavilo je 52 telovadečih članov, članic in moškega naraščaja.

26. septembra je imelo društvo pešizlet na Medijo-Izlake, kjer smo 27. 10. ustanovili svoj odsek.

10. oktobra se je društvo udeležilo s 56 člani plebiscita na Koroškem.

5. decembra je priredilo društvo Miklavžev večer z nastopom dečkov in deklic.

Dne 16. januarja 1921. se je vršila redna glavna skupščina.

Zdravo!

Iz Trbovelj. Dne 3. aprila 1921. je priredil Trboveljski Sokol svojo običajno telovadno »akademijo«. Spored, dasi sestavljen iz precej težjih točk je nad vse dobro uspel. Predvsem je bil nastop članic nad vse hvalevreden. Poznalo se je, da je bila priprava za ta nastop mnogo temeljitejša, kakor se je dosedaj opazalo na enakih prireditvah.

Nastopilo je 10 sester praške vaje iz l. 1920. in nato 6 sester »Vidmarjeve« simbolične vaje. V obeh točkah so pokazale sestre, da se dajo popolnoma meriti v tem oziru s članstvom.

Člani so ponovili še enkrat »Ljubljanske proste vaje za l. 1913.«, ki so šle skoraj brezhibno, skupno s člani »Vidmarjeve proste vaje«.

Naraščaj je nastopil z novimi obveznimi vajami, s sestavo br. Kostajnska »Naprej« in z vajami s praporci.

Lepo točko so nam podale tudi gojenke s telovadnimi plesi in sicer po napevu »Slovenske mladenke« in »Kolo«. Obe točki nam je sestavil br. Kostajnske. Največjo zaslugo si je pač pridobila vrsta na orodju (drog-bradlja) pod vodstvom br. podnač. Levca.

Kot zaključek nad 2 uri trajajoče telovadbe brez vsacih odmorov je sledila po br. Kostajnsku sestavljena skupina iz celokupnega članstva, (nad 50 oseb), ki je nastopalo pri telovadbi, obenem pa nam je br. Albin Drnovšek kratko predaval o »Sokolstvu in njega pomenu«. Zdravo!

Iz Hrastnika. Letno poročilo 1920. Telovadno društvo »Sokol« v Hrastniku je stelo v l. 1920. povprečno 50 članov, 15 članic, 8 moškega naraščaja, 32 moške dece in 37 ženske dece. Od članov je bilo povprečno

14 telovadcev in 8 telovadkinj. Društvo je priredilo tekom pomladi in poletja 5 pešizletov, 2 z naraščajem in 22. 8. cvetlični dan v prid naraščaja. Uprizorili sta se dve igri in ena pŕnovila v Krškem. Odbor je vestno pripravil vse potrebno za okrožni zlet Posavskega okrožja dne 12. 9. od kojega je imelo društvo prav lep moralen in gneten dobiček. Telovadci in telovadkinje oziroma deca so nastopili še na pokrajinskem zletu v Mariboru, župnem zletu v Zagorju, lokalnem zletu v Laškem, Krškem, Trbovljah in Rajhenburgu. Predavalo se je pod vodstvom kulturno-prosv. odseka 4krat. Največ zanimanja za sokolstvo je vzbudilo predavanje br. dr. Pivka iz Maribora. Dne 27. 8. se je ustanovil na Dolu pri Hrastniku telovadni odsek. V tem deluje najmarljiveje šolska deca pod vodstvom br. Čandra. Za deco se je priredila na sv. večer božičnica. — Po začrtani poti gremo naprej ter rastemo v poštenem delu za svete ideje!

Iz Laškega. Sokol v Laškem se je ustanovil leta 1919. V kratki dobi dveh let je pokazal dokaj smotrenega dela, kar kažejo prireditve — bodisi v telovadnem, bodisi v zabavnem oziru. Društvo šteje 13 ustanovnikov, 25 izvrš., 70 rednih, 1 podp. član in 50 naraščaja. Razen tega ima svoj pevski mešani zbor, — dramatski odsek in svoj orkester (14 moŕ).

Dosedaj smo telovadili v bivši nemški šoli. A ta prostor nikakor ne odgovarja zahtevam najprimitivnejše telovadnice, zato se bo jeseni zamenjal z dvorano, ki se bode takoj opremila s prepotrebnim telovadnim orodjem tako, da bomo za zimo imeli urejeno lepo telovadnico in podvojeno število telovadcev.

V splošnem je uspeh društvenega delovanja razveseljiv, vendar bi lahko bil še veliko boljši, ako bi vsi, ki so včlanjeni pri druŕstvu, delovali z ono energijo, ki je potrebna, da se stre nezadovoljnost in nedelavnost, ki jo je povzročila svetovna vojna.

Ne udajmo se! Krepko naprej v smislu vsesokolske, vseslovenske ideje, da bomo vsi Slovani zares: Bratu brat! Zdravo!

Iz Polzele. Društvo Sokol je imelo do sedaj 4 redne in 2 izredni odborovi seji, poslednji, bo priliki uprizoritve veseloigre »Gospodje sinovi« in za tekočo vrtno veselico s tombolo.

Telovadba se redno in vestno goji, kljub silnim teŕškoam, ker nimamo najpopolnejših pripomočkov t. j. orodja. Društvo se je med letom udeležilo z uspehom s 5 telovadci in 5 telovadkinjami javnega nastopa na Vranskem ter imelo po br. tajniku predavanje o Tyršu, ustanovitelju Sokola.

Med tem je izstopil iz odbora kot tajnik br. Metod Pegan ter bil mesto njega soglasno izvoljen br. Joško Velikonja. Druŕstveni staleŕ je ostal tudi z ozirom na to neizpremenjen.

Šmarje pri Jelšah. Sokol se je ustanovil 1. 1. 1820. Največje zasluge za ustanovitev imata brata Juro Cerovšek in Anton Stupica, ki sta še zanaprej neumorna člana našega Sokola. — Orodje je dobil naš Sokol od Celjske sokolske župe. Septembra 1920. se je uvedla telovadba članic in začetkom 1921 telovadba naraščaja, v kojega množini gledamo bo-

dočnost svojega društva. Članov ima 70, ki se bodo pa po okrožnem zletu ki se bo pri nas vršil 4. sept. tl., gotovo pomnožili. Zdravo!

Sokol Mozirje. Izvleček iz zapisnika 40. rednega občnega zбора.

Društvo si je postavilo v poslopju br. Ivana Lipolda lastno telovadnico. Poslopje je dal br. Lipold društvu za 25 let brezplačno v najem.

Na Ljubnem je društvo ustanovilo pododsek.

Nov odbor: Rudolf Pevec, starosta, Ivan Lipold, podstarosta, Jože Troger, Franc Celinšek, Vekoslav Podkubovšek, Ivan Pušenjak, Franc Baš, Ivan Klemenak, odborniki.

Iz Oplotnice. Telovadno društvo Sokol v Oplotnici je priredilo v letu 1921 2 igrokaza, v letu 1919-20 pa 5. Dvakrat je nastopil tudi naraščaj. Telovadba članov je v mesecih: januarju, februarju in marcu izostala, ker ni društvo imelo primernega prostora. Naraščaj, obrtniški in šolski je pa imel redno telovadbo in na tem stoje naše nade.

Iz Braslovč. Naše društvo šteje 19 rednih članov in 14 rednih članic.

Telovadimo od meseca aprila naprej in sicer: člani na orodju in s prostimi vajami, članice pa samo s prostimi vajami.

Društvo ne razpolaga s telovadnico, zato je tudi naše delovanje le na prostem ob lepem vremenu ter ugodnem toplotnem času. Zdravo!

Raznoterosti.

Rusko sokolstvo. Še le v početku tega stoletja so bratje Čehi zanesli sokoško misel v Rusijo. Ruska vlada jim je šla na roke ter je z raznimi odredbami zelo podpirala razširjenje sokolstva, za katero so se v prvi vrsti zavzemali dijaki ter s posebno vnemo delovali v telovadnem in nacionalnem pogledu. — Ko bi bila Rusija začela sokolovati istodobno s Čehi, bila bi prežeta sokolske ideje in gotovo ne bi bila podlegla po sovražnih Nemcih in Židih importiranim tujim idejam, ki so z lažjo in prevaro premamili v nacionalnem pogledu premoalo razvito rusko dušo, ki je zapečljivcem verjela v obljubljeni socialni paradiz, a je danes v črnem peklu razsula in največe nesreče! Iz dna svoje sokolske duše želimo, da si bratska Rusija skoraj opomore, da se čimprej posokoli ter nam da podlago za veliko vseslovansko unijo, kjer ne bo mesta za pustolovne eksperimente eksaltiranih glav, pač pa le za smotreno delo in celokupni napredek vsega slovanstva.

Ruska kolonija v Celju z okolico šteje približno 38 oseb, izmed katerih so bivši častniki, agronomi, inženjerji in pravniki. Nekaj jih je uslužbenih pri različnih podjetjih in uradih, drugi se pa preživljajo večinoma z izdelovanjem igračk itd.

Organizirali so društvo, ki ima namen vzdrževati jih v medsebojnem stiku, stremeti za zboljšanje položaja, nadalje skrbeti za spoznavanje in zblizanje s tukajšnjim prebivalstvom, kar bo posebno pospeševal za na jesen projektirani ruski kružok. Nekateri so se že privadili slovenščini, drugi se je pa marljivo učijo.

Svojim milim ruskim bratom idimo na roke, kjerkoli moremo, da jim tako vsaj deloma olajšamo neizmerno bol, ki jo nosijo v duši vsled ogromne nesreče, ki je zadela njih in našo veliko Rusijo.

Sestre in bratje! Kupujte le pri onih tvrdkah, ki so sokolstvu naklonjene in sklicujte se vedno na oglase v našem župnem glasilu.

Listnica uredništva. Ko je bil Vestnik že stavljen, smo prejeli prav čedne dopise iz Vranskega, Braslovč, Št. Pavla, Vojnika, Petrovč, Št. Jurja, Hrastnika itd. Lepa hvala na požrtvovalnosti, obžalujemo pa, da je došlo prepozno. Drugikrat prosimo prej.

Tyrš: Narodi čim manjši so, tem večjo delavnost morajo razviti.

Fügner: Bogataš naj bo brat tega, katerega ni obdarila usoda bogato; kdor dela za korist domovine z umom in duševnimi močmi, naj bo brat tega, katerega kinčajo žulji poštenega dela.

Poštni ček.
rač. 10.598

Podružnica

Telefon
št. 75 in 76

LJUBLJANSKE KREDITNE BANKE V CELJU

— CENTRALA V LJUBLJANI —

Delniška glavnica 50,000.000 K — Rezervni fondi nad 45,000.000 K

Podružnice: v Splitu, Trstu, Sarajevu, Gorici, Mariboru, Borovljah, Ptuju in Brežicah.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti ugodnemu obrestovanju.

Kupuje in prodaja vse vrste vrednostnih papirjev valut in dovoljuje vsakovrstne kredite.

Prodaja srečke državne razredne loterije.

Trgovina z špecerijo in dež. pridelki

Janko Božič, Celje

:: Kralja Petra cesta štev. 39 ::

:: Zraven gostilne „Branibor“ ::

F. S. LUKAS, CELJE
ŽGANJARNA IN TOV. LIKERJEV

Se priporoča fotografični atelje

CELJE Franjo Kunšek CELJE
Cankarjeva 9 Cankarjeva 9

Maks
Zabukošek

v CELJU
SE PRIPOROČA BRATOM
SOKOLOM IN DRUŠTVOM
za IZDELOVANJE SOKOL-
SKIH KROJEV IN CIVIL-
NIH OBLEK
Najmodernejša krojaška
:: delavnica v Celju ::

Priporočam:

Kavo, riž, čaj, fino olje, čokolado, sir, sardine, salamo, fino prekajeno slanino, papricirano slanino, ter vse specerijske in delikatesne predmete.

K. Loibner
Celje,
trgovina pri „Zvoncu“

Priporoča se špecerijska in kolonijalna trgov.

Petek & drug • Celje.

Fr. Dolžan

stavbeno in galanterijsko kleparstvo, Celje

Se priporoča cenj. bratom za tozadevna naročila. Postrežba točna in solidna, zmerne cene, za izvršena dela se jamči.

